عزادای امام علی

بسم الله الرحمن الرحیم

...عبود بی باک معبود بی باک — پادشای سنا یا معبود بی باک

...احد و احد فرد تنهای تاک — بخشنده کرم جر رحمت بی باک

...لهدا رنده نو چرخ افلاک — ایجاد کرد آدم جر خاک و آب جهان کیب

...گی عظیم فریاد رس عام — بینای لا شریک دانای لا ینام

...نا یاد گدا گر گدا و پادشاه — بی باک جر کار دانای بی همتا

...سازنای چند نوع ابرار و اطهار — آگاهی کل حال واحد القهار

...ی پیغمبر تاج نور جر سر — شفاخوای عاصی روی دشت محشر

...دی پی سید معراج ابرار — پنای اصحان جر عشر سالار

...ی فرق کردی نوی خاکستر — یکی شاکر بی بداده داور

...ک شال پوشای یکی سمور پوشی — یکی جر هجران برکشی فراموشی

...ی پادشاه تاج و تل ذر — مناز ان بجمع اسباب لشکر

...ی پی لقمه نان شب محتاج — یکی دا نیشتن حکم تخت و تاج

یکی منعم بی یکی بی نوا ⁘ یکی خلطان بی نخاک
یکی مجنون بی مگیلاه شهرد ⁘ یکی درده دار منالانی درد
یکی عابد بی سفلشی عبادت ⁘ یکی شقی بی دورج عبادت
یکی بخیلی کردبی ه عادت ⁘ یکی کافر بی دورج شرادت
یکی زاگه فسق فجور بی ⁘ یکی زاگه رحمانی دوربی
یکی عالم بی درس علم دانا ⁘ یکی کور باطن هیچشی نزانا
یکی هر خریک دنیاداری بی ⁘ یکی هر مایل هرزه کاری بی
یکی ارمنی یکی موسای ⁘ یکی داسنی یکی عیسای
یکی دروینی بی تن ژولیده مو ⁘ پی قضای نفسی مواچو یا هو
یکی قلندر دنیا ترک کردشی ⁘ سرشی وسجده‌ی رای حق نادرشی
هر یک بتوری سازنا معبود ⁘ جه صنع معبود آمان بوجود

شکرانه

شکرانه بتون هی لا ینام ⁘ سازنای بی طور زوقه خاص وعام
ایته گشت جه صنع ذات موجبی ⁘ ایجادشی پی نشوق لقای محمدی
چونکه معبودن ذنشی بی آلی ⁘ آخر سرانجام گردیمان خالی
خاک و پنیه طناف سرپو پشیمان ⁘ هر بیت مزای چیشی میو بی مان
بازار دو راد دنیات رازان ⁘ بیستون طناف چیرت سازان
ساجونی طوره صنعت زیادن ⁘ خلایق جه صنع ذات ایجاد ده
ای بنده ضعیف شکسته بی بال ⁘ بنا شی هر بیون دانای ذوالجلال
امیدم بتون دانای کل حال ⁘ یگانه‌ی بی شل بنای بلند مال
اول حمد ذات دانای کردگار ⁘ پادشای بی باک صبور ستار
آگای کل حال فریادرس عالم ⁘ قیوم نادر دانای لا ینام
هورای بی زور روزی دهنده ⁘ رحمن و رحیم گناه بخشنده
موجود کرد ایجاد سما سرزمین ⁘ نادر قدرت رب العالمین

ایجاد کننده‌ٔ سما ر ملکوت
شنواء بی گوش بینای بی بصیر ...
نقاش نقش بند پادشاه اعلی
وجود عدم تمام بجرو ... بر
کرمت زیاد ن لطفت عمیمین
رحیم رحمن گناه بخشنده ...
رحیم رحمن پادشاه غفار
بنور جمال شاه براق سوار
سما و سر زمین موجودات یکسر
بی زنوخر زند یگانه اقدسی
التجام ایدن جناب درگاه
بحق رتبهٔ بیک الف دو عین

نگهدار بنده‌ٔ بعزت تا بجوت
واحد لا شریک بی شبه نظیر
ایجاد آدم جو پردهٔ عدم
جو قطرهٔ کرم لطفت میو ترت
هزار و بیک نام بیکتی رحیمن
مومن و کافر روزی دهنده
بعشق گیسوی رسول نازدار
دنیا بی وجود او دادی قرار
بی وجود پاک رسول سرور
پادشاه شاهان خود فریادرس
مسلمان جو تا ربدری نجات
جادار رسول شاه تاج و سیر

نذر،

٥

بعزت پر خون شاه والا تبار
صاحب ذوالفقار داماد رسول
یا بو الفتاح کار بدبست آسان
بر عرسی جو بیتین عابد بیار
بحق جعفر صادق بدنامشی
بشاه خراسان غریب بی جون
بحق تقی نقی عسکری ی
بحق ظهور شاه صاحب زمان
جمع مسلمان جو پرتا وجه بر
اهل اکر مجلس جو پیرو استاد
رحمت بو بجمع دا بو با بوشان
استدعام ایدن ز درگاه کریم

امیر صفدر حیدر کرار
شیر کردگار بهم مدرج البطال
یا دلیل الخیر گم کردهٔ راهان
بزاری باقر جو ظلم اسرار
بموسای کاظم زهر بی نقاش
بطاهن آهوشی رها کر جو بید
اماح ظالمن جو عیب بی بری
مسلمان جو نار بدری امان
خلاصی لی جو طومه سردی زمهریر
روحشان بروضهٔ جنت بو شاد
منیش حساب کی بخاک باشا
رب العالمین پادشاه رحیم

اوّل ذات پاک وحی قوم بوبیاور
ثالث بحرمت امیر صفدر ...
پنجمی بنور پنج آل عبا
بشوق خاصان اوّل تا آخر
توفیق بدریم رب العالمین
زبان بمدح معجزهٔ حیدر
طبع موزون بو پی هنگامهٔ رزم
جا اعدای مغرب فتح شای مردان
جو لطف کرم دهنده بار
کوتا کر صرافه شعرای خاص و عام
با دام موقوف بو تعریف حیدر
عجب حکایت چون شهد و شکر

ثانی بحاجت نور پیغمبر ...
رابع بحرمت فاطمهٔ اطهر
بو عشق چار ملک پای عرش اعلی
بنوری پر شوق باطن و ظاهر
اظهار کم بزمی ویردهٔ برین
بر۳ بو جون تیغ یک بر جوهر
معجزهٔ حیدر باورین بنظم
آخرشی نگیان کافران وردن
باور وم بنظم پی یادگاری
نعرهٔ حیدر رجبی شاه طال
بوانی تعریف شیری پر هنر
جو وصف شیران ادا حیدر
گرش

گوشدر و داستان ویردهٔ ورین
یا مر بیچون رب العالمین
معلم جز جمع شاگردان
شاگردان تمام گیلان فدا کردن
جو نور جبال سردار شاه حسین
جو صوت کلام شبیر و شبیر
او مکتب خانه بو بینی بهشت

اول ابتدا و بسم الله و نا
مولانا کلام طاهٔ تبارک
روزی عید آمان بر آزادی
معلم دستور یکسر دابیشان
طفلان هر کسی لوان بیان

اولشی جو مهر آخر جروی کین
دانی مکتب حسن و حسین
آمان و پیشوا ز بدیده و بگیان
جدهٔ خاکپای شهزاده بردن
اعمای صد ساله روشنی مو زین
مردهٔ صد ساله سر آورد و برد
نور الاهی جو مکان موست
علم اولین و آخرین زانا
آمار مضان ماه مبارک
دستوری واستق طفلان بشادی
هر کسی لوان پی یاد و بیشان
عید معلم کردن بیهانه

معلم عیدی مستانه لیان   هرچه مقدور بود بدارند پیمان
با ادا و آداشان پی روسفیدی   چه نقد و چه جنسی موان پی عیدی
طفلان نقد جنسی عیدی بردشان   پری معلم پیشکشی بردشان
لوان بیان شبیر و شبیر   یاوران بخدمت فاطمه اطهر
عرض کردن مادر پیمان و عیدی   برین پی ملا پی روسفیدی
واتشی ای فرزند شبیر و شبیر   منی هیچ ندارم بخرای اکبر
منی هیچ ندارم مزانون ویشان   مرحیدر عیدی بدر وپیتان
اوسا جو دما شبیر و شبیر   لوان بخدمت حیدر صفدر
یاوران بخدمت خاکپای امام   سجده بردشان کردشان سلام
جواب داسلام چون شد وشکر   شنفتش بو لفظ امیر حیدر
یاوران بعرض امیر صفدر   پی عیدی استاد شبیر و شبیر
طفلان هر کسی عیدی پیشان   بردن پی استاد بقدر و نیشان

تونیز

نقد جنسی او روز ز روز میچی دم   برون بی عیدی استاد معلم
به امر بیچون بنای بی نیاز   چه دلی طفلان به بین سر فراز
شاه مردان واتشی فرزند دلبند   بذات بیچون دانای خدا و نه
ریتان بحال فرزانون بحال دردم   منی مال و دنیا قبول نکردن
سته قطعه دارون نداورون دریغ   ار حواجه قنبر دلدل چی تیغ
هر کاج صوارن پی روسفیدی   نداران پیتان بران پی عیدی
عرض کردن یا شیر امیر غالب   محیط کرم بن ابو طالب
طفلان موارون یکسر سیم و زر   چه تو ربو رین دلدل یا قنبر
طعنه مدران مردان عرب   ماچیان ناوران عیدی پی خطیب
شای مردان فرماسی و حسین   به شان بخدمت شکر قاب قوسین
محمد صلی حبیب شکر شغل گفتار   عیدی مستانان برن پی استاد
زنان ندارو علی سیم و زر   را هر بین لوان بلای پیغمبر
یاوران پیابوسی فخر الانبیاء   محمد صلی حبیب رسول خدا

بروی محمد (ص) کرد شان سلام
آماین بی خذمت رسول حبیب
محمد (ص) بوساه بده شان بناز
چه روی لطف بغل کردش واز
دو لب چون شکر حسن مبوسا
داشتی زرزندان قرة العین
بذات بی باك واحد القهار
هر چه که دارون ندارون دریغ
یکه چه یك خاصه تحفه تازه نیز
چه تنخوای عیدی بران بی استاد
عرض کردن سید بزرگ سرور
لوان وخدمت حیدر صفدر

واتی مقترای تمام خاص و عام
عیدی بستانی بریزی خطا
دو گوشواری کرهی کارساز
مبوسا گاه گاه حسین جوری
بی بی بیای دبی بواسا
نور بینای روشنی زمین
دستم خالبی چه درم چه دینار
بلی من داروم یك اسب دیك تیغ
سوارن
هر کاه بی ویتا سوار ره بریبی
ببشان وخدمت هرد و طرافر
طفلان بردشان جسم و زر
پیمان مبنخشاد دل و قمر
نبرد

قبول نکردیم بی عیدی ملا
دی طوره فرمای یا جه حیدر
مزانی یا جه ندار دریغ
حضرتی رسول ستی نکرد دیر
التماس ایدنی رآگه نجات
داشتی یا کریم دانای ذو المنان
نه مشغول کشاد عالم کرار
بی دلنوازی شاه تا بتو بسی

برا حری فرمان پادشای جلیل
واتشی یا حبیب رسول نازدار
گیا ابریت دو دانه یاقوت
هر یکی بهار هر دو عالمن

امایین وخدمت رسول خدا
دستش خالبی چه سیم و چه زر
چیتو ربودنی ای اسپ و کران تیغ
خیالان چه کرد و پرده خیر
بروی محمد بلاران صلوات
جبینش بدرن جواب حسن و حسین
نه خوشحال بکر شبیر و شبیر
بی خوشی احوال حسن حسین
نازل بی اما آمن جبرائیل
سواسه کیاست دانا کر کار
ببهار اورنی چه مرتا بجوت
بدام چه زره خاکیانه کمن

استقام ایلدن تا دارون حیات
بی طور اوشتی کردانای بی مانند
هور گرشتی یاقوت نشان کرنا به توسینی
محمد حبیب یاقوت دا بینان
هور گیلان بشتی به بی بهانه
دیلطوره تقدیر دانای بی نظیر
واتشا بیم دانه فردانه
بری پی بازار جواهر نشان
هور گیر یم اوزر سفید و یم زرد
گوشتی وارانی عرشتی دو نور ابرار
بهاری و زمان باد شاکر ودود

بروکی محمد بدون صلوات — یکی پیره ذالی پر مکر و جهل
یکی پی حسینی یکی پی حسنی — بیشتت سر بیشا اما جو... (جووی)
سپیر دشتی بد تحسیم و حسنی — ویننا گرگ گره مردا وه یاوه
یاوان بهطلب بمکانی وشیان — دندان چون گراز دهنی چون مغار
رهی بینی لوان پی مکتب خانه — ملعون خبیث خیلی مردار
جه بینی رادا کرد شتانی تدبیر — استاد شیطان ملعون و بتیر
کسی جه زانو بهکی دودانه — یاران بزانان ای دنیا بادن
بعز وشیم برزه جوگر باسان — نگاکرنه بیشت پرده نهانی
برینی پی استاد پی دودانه ورد — حسن و حسین دانه خر شهود
رران بینی لوان بی راسته بازار — واستی منی دارون بیست طبق وزر
یاوان بدوکان بشعون جهود — جی گفتو گو بینی اما لگی گره..
بکا ذیره — الحنا سجه لاشتی درکا شرونده

دوشمنی بی جنی اولادی رسول
نادرب و کان شمعون بی دینی
بو شکل هیبت چون خرسی ساوا
سگی بی شرم خبیث مردار.
پر مکر و افسون سگی صحرای
تمام نه مبو صفتش تا ببیس :::
هر کسی بجا عقل وشتی شاد ن
بدیه جیشتی کرد قضای ربانی
نشان دان بمرد شمعون یهود
تمام مدر ربهکی اگر هر
بلعید مردار وشتوم وبتیر :::
شیطان جه مکر شتی میشی صد ه

یک شال ماشه گرتی نکول
بر نام ضم یانزمانش
تامت چون کمان سرگیستان بهم
یانیا وپیتی ملعون وردار
داستش ای یاقوت بهر دضرورت
شخص تجارن ذیرون شار
چونکه جی دمرا عروسی دار
چل خر دار صدو بهاکر دودا
بریم ای یاقوت پی ورد تجار
یاقوت سنه جه دست شبیر وسبیر
دو دو زدیده فاطمه داطهر
دو فرزند خاصی حیدر سالار

چون خرسی زهرا رمکر دبو ابو
باوان و پای کوی برزه شکوه
داتومنات بی وروزبانشتی پیره ذال داستنی رفیقان راه
ذکر زبانشتی یاضم ضم ناکه صی بستون معلوم بکرون
بکر افسون اما بگنتار بسوگیلا وحجت باورونا خبر
یری یک شخص صاحب شعورن حسن وحسین نیپای یک سنگ
دا ا چو یارن پی دا ه آبدار میره ذال لوا ونیه گرگی باد
سیم و زر جه ملاشی بهاندار قضای کردگار وسیطور نکرو
صدار پیتان وبی بها ح کمارش وسیطورن گردو بیرام
منزلشی گرتی جه بیرون شار باد ابجا نو ای داستان ذبا
راهی بیخ چنی ادیکر دوکرد ر پادشاهی جه مغرب زمین
قرة العین رسول سرور دو نو صد هزار دلیران جنگ
سه فرسخ راستینی وبیرون شهر کمر بسته پی جنگ رسول الله

دوب
دود

باوان و برز بلند او کوه
سای توقف بکریخ نیجاه
مژده ای یاقوت بتجار برونه
بشیم بگرم چینشی سیم و زر
توقف کردن لادی بی درنگ
جه مکر و افسون خاطر کردشی شاد
تازه جه ناخون جیا مکرد
صیدپری حیا دماور بدام
گوشدر و کردار اطال گمراه
خیلی گمرا بی ملعون بی دین
تا او ملعون کردار یک رنگ
ملعون ناباک خیلی گمراب

پری مدینه او دشتی سیاه   خراب بکرد گبر روسیاه

تماشی ایدی اوگبری پیر   هر سولو علی باور و بگیر

خیلی خرابه گبر بت پرست   هر سولو علی بگیر و نفست

گبر بت پرست ملعون مردار   حیف زل گرتی چه بیرون تیار

آما بداره ناگاه پیره زال   بچه ی رحیم برد چه سرزدید حال

چه روی مکر و فنه سوچ کرد و بینی   لطف بی پایان بنما پیشتی

دیوی دیری کون ملعون مردار   تا مت بلند کرد آما بگفتار

راستی پادشا بلند بخت   دشمن سرنگون نه پای تخت

مژده بویم گنج و دفینه :::   آرونه توی شار ملک مدینه

درواز یا مرت تشان دیناه   چو شغال بی چه گار ملعون گمراه

راستی پادشا پشت فلان سنگ   حسن و حسین پیشتی وی دنگ

بکیانه در دغر و بینوی و بیقرار :::   باوران بی جا فرزند حیدر

هر دو بند کره ننه ندانی تار   بپای و بیتی میوه حیدر کرار

البته

البته چو گاره نیتی یاری   ضم جبرئلات نگهداری

هر تا آماده و طفل نزندانی   سراسر دنیا گشت بنامی

شان و دادن میوه حیدر رسول   بگیری هر دو شان بکره مقتول

او سا چو دم ماه حیدر قدیر   شار مدینه باوره بگیر ::

طال ور درد دم دیر لعین   ستوم هر زه گار گمراه دید قرین

بزمان طال روان بیه ورا   بستی بارزان دچو رشید لغا

بنه چو و بداغ چند در دسر   بردن پر نیطال شبیر و شبر

آوردن هرد و بردن پری شاه   بی طور خوشحال بی ملعون گمراه

چه ند رجال حسن و حسین   چم و در رو و شت تاج بی ریشی

اما بگفتار ملعون مردار   ستوم ناپسند گرای بد کردار

راستی اینه لات محمد و ابیهن   یاو نان پرست شکار دیاه

ضم جبرئلات کردشان چاری   ما اینه خاصر نبی شکاری

دردم حکمش کرد ملعون پیر   حسن و حسین ببند کن بزنجیر

دردم فرمان دا ملعون مردار   بگیلو جی دم سپای حصار
برانش تکیسر تا مغرب زمین   وبیطور حکمتش کرد ملعون بدین
البته شاه مردان مشتنو ایکار   بپای وبیتش میو و یاده حصار
بپای وبیتش میو ملنو ندام   حمز کیانشی دو ران بکام
جو دما حرما ملعون مردار   با ورون فرزند حیدر گرار
لوان اورون حسن و حسین   نور بینای شاه قاه قدسین
سپی دستی بدست حالم ساربان   قدغن کردش جم آب جنان
تبر کرد بردو شاه اوی ناق پیر   برجم وعذاب جیج مکر تقصیر
قدغن کردش گمراه بد جهول   جنانو جم آب جزاده ماکول
مده ره پیشان زاره بیمتعال   بدطور حکمتش کردگاه بدخصال
بحکم فرمان او طال گمراه   قوتش هو گیشار ابی وراه
جبنی راه دا حالم پاک زاد   دبیتش میو نالا فعانو یاد
راتش بطنوان جیشم افغان   راتش ندار بی نا آبو نان

حالی ایدا زه گراو از از زار   ریزا نذ بیدهش اسرینان هزار
زار زار مگر یا بد بیده نمناک   جامه صبوری درونش کرد چاک
واتش یاد اولاد شاه مردانی   وبیطور گرفتار ندوی دردانی
اگر بای شمال بکیاد خبر   بسمع شریف حیدر صفدر
بابونه بیشت دلدا بتعجیل   میجوشو بیختم دیز دریای نیل
بامر فرمان دارنده دارا   صیوی مکان وبی مدارا
بزور مودا ضرب ذوالفقار   طال مغربی صبو نگونسار
البته شاه مردان نداروخبر   ای کاره کردن طال بد گوهر
یا الله اگر طال کشتوح تیغ   جم آب و جنان نداروند دریغ
توکل بذات داناه ذوالجلال   هیچ پروا نیین من جه قهر طال
دردم بیابه او نبشته ذبن   ستر شی بیخدا ار دو زمین
حسن و حسین رها کرد نبد   اورد شی طعام تحفه دلپسند
اولادی حیدر هور و شان طعام   کردن حمد ذات دانای لاینام

چو ماه طاهر رایی بنه وراه   با مو بسچون بیگانه یکتاه
نمار و نامه گیشا ور بر   پریشهزادان دلنوزیشی کر
به دیه چو تقدیرای چرخی گردون   بازاردوران کارشی چیونی چون
ناگاه چو تقدیر چوار چرو   پیدای سگی ملعونی کافر
نفاکرد چو دو پر چو خشم و کین   ملعونی غردار بی حیای بی دین
حسن وحسین کلی دسه دشو بو   چینه ساره بان کرو گفتگو
پی کرد بتعجیل وینه گردو باد   با و ناشی بعرض طال بدنژاد
ساکه ایدازنه طال بد گهر   جو شیا بخشم و بشوم دیر
فکرشی کرد ندل او ستوه پلیع   راتشی فرصتی بی قتل صالیع
جلو پو رکیشامنه رکو توجاه   کافر ملعون بی دین گمراه
نفاکرد صالیع میو برادوه   چینه شهزادان خورشید لقا وه
گفتو گو مکرداو چینه طفلان   خدمت هکرد بدیدو بگیان
ساکه ایدشودی ملعون بی دین   لب گرت بدندان شی بنجاره چین

غزای بصالیع نزدی ملرو قین   بی جیسش ماوری شتر بکلبین
شنفت چینی حسن و حسینه   جو ردی محبت مکری تحسین
البته تو طایع آل رسولی   پری ای طفلان خاطر ملولی
نوصتدان بنم لات چینه حنم   گفتی و دستم صیدی و لابخ
دشمنی چینه مصطفی و حیدر   میو ریشه شان باورم و بر
ایسه تو بسیطو ر بهره انتی   پره ای طفلان جان امنشانه فق
سزانت هرایدن بتیغ بران   ره اگر علی بکرو ست بگلیان
صالیع بجده برد بطال گمراه   راتشی پادشا دلیر بیمجاه
ابلیسی به بخت شوم بی شرمی   دشمن اولاد بنی آدمی
لا ته مناتت جو سیم و زرتن   به فعلی شیطان رشیوم کردن
خدا برحقی پیغمبر رهبر ::   بقول شیطان وت کردن کافر
معبودی به باک خدا بیرکین   قادر قدرت بی شبیه و شکلی

سازنا سمائه چرخ افلاک   جان در جان ستان معبودی قوم کرد و باشقه ی جوگه ساره بان   ای پیرزه گوی ماوریزبان

روزی دیده ی جمع خاص عام   واحد واحد دانای لاینام معلومه دوشمن لا تو هیلی   شیعی ندبه علی یه ولی

واقف اسرار کارساز کرم   بصیر و حکیم هم دانا و اعلم ایرونا گه علی و رسول   بتیغ الماسی مکروت مقتول

واحد یار رسینی روزی دیده ه   جمع عاصیان گناه بخشنده ه دست دا بقبضه ی عمودا تیغ کین   صالح دو پاره کنت نوروی زمین

بیستون سازان طناف سماه   واحد لاشریک یگانه یکتا د شانا په حالی اوگوری بیدین   چ حزب زوری ملعون ببیه دینی

خدا به حق محمد رسول   تو دین اسلام بکه قبول

خدا قبول کرد چنی محمد   برگردن خیال ای بد

تو نزاکه دین زای مسلمه   برگردون فعلی شیطانی

قبول کرد امام علی شای مردانه   شای دلدل سوار هم شیر یزدان

بنجا و رسول هم باور ایمان   هوم قبول کرد بشیمان

قبول بکری رسول نازدار   فرصت دروبیت دهنده دوار

ساکه ابدا ازی ملعون بدینی   چو شا بقهر ستی نجامه تیغ

و اتش بصالح اوگوری گراه   ناچی چه کلام زبان کرکو تاه

قدم کرد

با اورده وه بیابه ج زین   دست برد بی قلع ملعونی بدین

بجون فوسیا پیشانی مقتول   هر کسی دوست دار بو بآل رسول

صالح داخل ئه بدین اسلام   گاهیه به تیغ الماسی به رام

چ دنیای فانی بیزار به م گیان   روحشی داخل ئه بروضه رضوان

جونکه جا ازل در و تن پاکی   جان فدای رسول سلطان خاکی

طال به ایمان سوار به ورانه   لشکرش کیشا بی مغرب زمین

طغرا دایه دست شخص بایان   خدا ئینتی ئه آبو نان ...

داخل دو شیار شکر حضرت امین   طال بو ایمان و دو دری دین

دستی بزندان برد و شهزاده   آدو و ولشکر کردن آماده

حسن و حسین زندان بردشان   دروازه [illegible] حصار خاکر برکردشان

دستی بزندان تاریک بد در   فرزند حیدر شبیر و سبیر

بادای داستان نباوی جا   بیشی و سرو حضرت شیری صف شکن

کوتا کر داستان شبیر و شبر   بیشی و سرو حضرت حیدر صفدر

بتو ضی حق رب العالمین   علی باوری بی حضرت زمین

بفادو بیژی شیره ذوالجلال   چی طال سگ گمرا دبه فعال

حسن و حسین شیرو زادان   تا بنمای شام نامان بیان

فاطمه اطهر شی بلاه حیدر   نامان بیان شبیر و شبیر س

ساکه امیر ازنی علی نامدار   بریا چه درون هم صبر و قرار

درون پر چرخ دیده پر چرخ   لوان بی حضرت رسول اکرم

امیر حیدر شیر صفینا ه   بحجه اسلام کرد برو بطلفی

لا

حضرت حبیب علیک داجواب   واتشنی ای فرزند شاه مالیناب

چیلوره مبارک ضعیف و زاون   جبینش و مقع بینی نمر چه دردن

عرض کرد یار سولی کونین   نامان بیان حسن و حسین

ربانچ بی نور درون بدرود   فمزای گردوی چه یاری کر دن

حضرت رسول گلشاد کرد زبان   گوهر افشان کرد چه درج دهان

فرماشی فرزندان امان با صیاه   طلب کردشان عیدی پی ملاه

چه تقدهو جنشی حبیب نبی حاضر   چو سه امرشی کرد حبو مو تادر

جبرائیل اما چه رب و دور   آورد یا قوت دانای خوشمود

پوسه فرمای رب العالمین   پی عیدی طفلان خورد نیا و دین

هر یکی حرام چه دنیا سراسر   سپردم دست شبیر و شبیر ..

شادو حرم بینی و دو بهانه   بردوستان لوان پی مکتب خانه

بار ایده و امرم امیر صفدر   لوان پی مکتب شبیر و شبیر

رسول حیدر تر سیری و زاران　　یادر بزانروان پی ملکت خاوران

بوده معلم تشریف بزیشان　　احوال طفلان اظهار کردشان

اوردحسینی هیچ نبی پیدا　　عصری اورردن آسمان ابیجا

معلم عرض کرد سید کونینی　　اوروز نو دیم حسن و حسینی

تشریف سیتین و یهانا وردن　　نمر تشریفیان اوروز کو بردن

ساکه ایدا اژی شای قاب قوسین　　اسیریان زیرا زجسم وزعین

صدای نعرهٔ الله اکبر　　کیشانه روون حیدر صفدر

بانه و زاری رو کرد نیالا　　بناله دلسوز به معبود تعالی

یا معبودی پاک بری چه تار عیب　　اظهار کراجرا تو جم بردهٔ غیب

هر چند گیلان جکوه شاردا　　اثر جاوان هیچ نبی پیدا ::

بأز فرمان پادشای بیچون　　تا یاوان بدرب درگاه شمعون

شمعون نظر کرد رسول دی بیچ　　بوربرا و یا قامت کرد تعظیم

عرض کرد یارسول چیشتن بیدگتور　　ذکر چی ویارا امگیلی حضور

فرما

فرما به شمعون سید کونینی　　تا بیذیلم بینی حسن و حسینی

عرض کرد یا رسول دانای ملکوت　　حسن و حسین و دو دانه یاقوت

بزانه بتای تو تا پرادین فیه　　چیره ذال بردن پی دروازه گبر

یعنی حزانه بام بیچون　　جبکه بیره ذال بینی سرنگون

شمعون سراسر احوال تمام　　عرض کرد بجد شکل خیر الانام

رسول حیدر بدادهٔ ملول　　بور گیلان لوان بیای بطول

تکیه احوالات تا سراسر　　یاوران بسجع خاتون اطهر

ساکه ایدا ازی شای خیر النساء　　بور گیشا فوغان ناله واویلا

دیدش که اسیرین گیسوی نرگس　　رو کرد به محمد حضرت یا اقدس

بسو زدرون ریزنا اسیرین　　رو کردنه گاه رب العالمین

واتش یا کریم کرم دارم سر　　یا ذاتی بی مثل دانای داور گره

یا صاحب چتر نیلی بی طاق　　یا حکمت نمای حرف نون ما

یا صاحب اجرم سار ستاران　　شنزای بگردشی آگاه جماران

یا معبودی پاک یکتای تنها　　یا دانای رسان خوشیو بی جا نه

یا فرد اعظم بزرگی بی باک — داستریکم افرد تنیای تاک
واحد واحد دانای ایام — او الی فرزند معلوم کرجلام
رسول ایدیشی دات دوبرملال — رو کرد ندر نگای تای ذوالجلال
رو کرد ندر نگای فریستة لمنان — بسوزی زاری بلند کرد آواز
یا قدرت نمای تا در بیچون — یا صاحب چتر سمای بی ستون
یا ذات بی باک دانای بی مثل — بینای بی بصیر آگام هر حال
یا صاحب لوح تا در بی همتار — اسود دای بلبل ابیضة نبهار
یا صاحب دفتر مارندهٔ اسرار — تجرا بیجاد کرد فرود نگفار
یا واقف جر از دنیا کرار — ملعوم کرم لادم شبیر و شبیر
اظهار احوالی نو رعینم — حسن نازدار چنی حسینم
جی گفتوگوی رسولی امین — کرم نمانا رب العالمین
با امر فرمان پادشای جلیل — نالی اما آخر جبرا ئیل
عرض کرد یا رسول حبیب نازدار — سلامت کیاست دانای کردگار
طال مغرب گمرای بت پرست — لشکری شما آوردشی بعصت

زلادی

ایرادشی ایدی گوره پر کینه — خاپور بکرو شاری مدینه
رسول حبیب بگیرو بزور — شار مدینه بکرو خاپور
دو نفر هزار گرای بی دینی — کیشتابی لشکر بروی ترزمین
حسن و حسین طفلان معصوم — کنتی نتوه ذم طال چاره شوم
بکرو امنون حیله زیر و ذال — هردو شادان بردن بلا ارشاد طال
هردو فرزندان عزیز دلبند — جو مغرب زمین دستاخش جو بند
هو ساخ زندان طال گریز — خواهیشی بدست شیر خدا بی
ای مژده ای رسول امین — کردش شکر ذات رب العالمین
اظهاری جو لا تمام کرارے — لوان پی مغرب شبیر و شبیر
بو سه ارشش کرد رب العالمین — مبو تو بشی جی مغرب زمین
با امر فرمان فرد فریادرس — حساری مغرب باوری بدست
فرفیق بدو بیت دانای کردگار — یکسر گذارشی تمام سراسر
یا و ناتشی بسیع حیدر صفدر — زرزه خوصکی جو سپای بد ذات

سلام ایزدی پیغمبر مصطفات
بیشوق جمال احمد صلوات

هوریزا و باشیره کرد نگار — بست نزوی کمر قبضهٔ ذوالفقار
پنا برد به ذات رب العالمین — زینتی کرد نه پشت کیشا جنگ ز
حمیدهٔ صفدر هوریزا و پا — و انا آیهٔ نصر من الله
وانا آیهٔ فتحنا آمین — دست برد پی رکاب سوار بو ذین
پای مبارک نیانه رکیب — پنا برد بذات پادشاه بی عیب
شیهی نیخا نه زین خیره کرد نگار — بست نزوی کمر تیغ ذوالفقار
هی کرد دلدل جمع وست تیشی — مشتی برد وه ستیره بی اندیشی
احیر صفدر شای دلدل سوار — روان بو وه راه هیچ لکر مدار
با امر فرمان پادشاه بیچون — چه دوره دوزه دشتار لوان و بیرون
سمه مرسنغ لوان شیرای پاک — دشمنان جوای لعنتی نزوی خاک
هوای الماسی ضرب قدار ده — چون خیار تر بین دو پاره
نوری جمالی هر روشن چه دور — گرته اینی نظر رحم تجوای کوسطور
شای مردان ایدی خالی کرد رکاب — بیا بو جه زین سعادت مآب

[illegible]

نگاه سرپاک وه مقتولکرد — پیشانی نورین نظر آورد
چه روی پیشانی نه سیای بخون — دوستان رسول وسیطاریون زبون
هر کس دوستدار آل رسول بو — سرانشی هر ایده و سیطار مقتول بو
شای حیدر چون دی بیچیا جه درد — وه و کرد دنور گاه تاک تنیای مرد
دستش بلند کرد به سوز زاری — به سوز درون زار بو زکاری

داستان مناجات کردن امام و زنده شدن حالح

در رسیدن بغوره مین

یا رب بحاجت بزرگی ذاتت — با اسم اعظم ذات صفاتت
یا رب بحاجت زر ... لقای وست — بلطف کرم بی منتهای وست
بذات پاکت بی مثل و مثال — آگاه کل حال دانای سر غیب
جه عدم وجود عدم وجود کر — بی مادر و مکان واحد و اکبر
یا رب بحاجت رسول امین — محمد حبیب هم رهنمای دین
شای بیا قا سوار امیر معراج — شفاعتخواه عاصی شای نور بن التاج

[illegible]

یارب بحق فاطمۀ بتول   طاهر اطهر اولادی رسول

بر دگر شواره برگزیدۀ تو   ای مقتول جهودم زنده بوجود

چون ابر کرم دنا کردگار   دو عاشق قبولبی حیدر کرار

با مرفرماه رب العالمین   زنده بو جهود حالم پاک دین

بهو ریزاو پا بگردنش سرم   بو ساره و ریز مبن خاکپای امام

یاران هرکس بپایش نجات   بروی محمد بر صلوات

شهادت اسلام بگردنش قبول   ایمان آورد شک بیخدا و رسول

سجدۀ خاکپای شای مردان بگردنش   دو باره جهود ایمان آوردش

شهادت آورد بدین رسول   خدا و پیغمبر بگردنش قبول

جمیع الطاف شاه دلدل سوار   شیر ایزد صاحب ذوالفقار

معجزۀ حیدر بطور آشکار   جسم قدرت دنا کردگار

مجلس نشینان بصد و صفاء   صلوات بدین بروی مصطفی

شنفتی حالم کرده دو پاره   خدا بخشید عمرو دوباره

شنید

شکر یزدان کرد حیدر کرار   نا امید نبی جهود درگاه جبار

در دم سواری شیر بر اش بنشست   عمرو حالم هر دو دست ببست

هر دو را به تعجیل رانند بر مدار   تا یاران به شهر در وار حصار

نزدیک شهر حیدر صفدر   نگاه کردم دور شیر دلدار

برج دروش آورد بنظر   نگاه کرد خندق عمیق بید ر

دیده بان جهود و نگاه کردم دور   علی دید و جم چون شماع نور

میو برده چون شهاب شب   دو نفر جهود پیش پیاده بیشرو

آورد بنظر دوربین بلور   دیده بان حالم شناسان جهود

دوربین لو کرد بخاطر ملول   دردم خبر برد وردی شاه طال

لو ا بتعجیل بلای حال سگ   ملعون کافر مردود سر سگ

عرض کرد پاشاه جل حصار   یک نفر سوار جهود داد یار

میو جهامون بتعجیل دو   دو نفر پیاده چابک تیز رو

وستی بجلو میو برزده یا بکول اسپ جهان پیماوه
نگا مکرد بی خوفانیتی بجلم دوربین اورد وه پیشی
یکیشان حالم شناساچ دور میو برزه چون نشیر دستور
سپاه ایرانی ملعون مردار قهقه وخنده چون خرس کوهسار
به شکل هیبت ویرانه غضنفر خبث مردار ویشوم و بدشر
لدگورت بدذات ملعون به پیر واتش یاره ومرد گمرای بد نظیر
دیوانه مشی عقلت نمنده مست خماری یوشت سرکنده
بهوشت نمند به عقل کمال دیطوری خبر مادرو دل
حالم ودستوم کردم بگیان دو یاری کردم ورد ساره پان
واتش یادشاه و بیت تماشا کر بیا دو سوار نظر بار
بهوریزا ویا ملعونی مردار امانه روی برج یارو نه حصار
دوربین کرد ودست دیده وسیا نگا کردم دو دم حالم شناسا
نگای کتاب کرد گمراه چارشوم حیدرت شناسا بعلم نجوم
نشانه

نشانه حیدرت دیینی زوی کتاب کوزیا چوخوف جیرو اکیرد اسیماب
آوازدا علی شان دلدل سوار تاکی علم بحر مادری نگار
ای مکو واته منه ای جادوگری مرده چندسال زنده مکری
تاکی بهستور حقه سازی برزره یارزوت خیلی مهازی
دی طور آمان بتیا سوار برزره گیری ای قلعه حصار
ای برج خندق هرینی وجم خاطرم جمی جوام بیمی جم
دونصد هزار دلیر نامدار جه تو ای حصار بیمی برقرار
سرحد نشینان بیانه آگاهی ملک زوزمین تا گاو ماهی
دنیا سرزمین حکم طالی ذادو آدوم تا پانصد سالی
صنم چینی لهمات وبال نگهدارمی جه جنگ حیدر ل
سواران تمام کمر بستگانه خراب مکرون تمامی ولات
تو تنیا سوار نشته حصار مهو جیمینی کردیا سوار

اگر دو زرزی نرجا بانی	به نانو بو آب زومبه ناف
سسام ایدیشی وات ملعون‌دار	فرمایستان دردار زوحصار
علی منزم دشت بیتاب سوار	شیرم بیزل دانای کردگار
بامر بیچون دانای کردگار	خاور ساکین به بهوارید بیجور
بامر بیچون پادشاه جلیل	زنگی بهوریز زرمی کرد ذلیل
حمد خوان شناه بی شمار	صلوات بدین مصطفی مختار
هرکسی بخواند یا خود گوش گیرد	صلوات بروضهٔ محمد درود
هرکسی مونا کتاب حیدر	صلوات بدین مصطفی کرور
یارب بخاطر گناهت	عفو بکر تو عسرهٔ ما نیست
بتوفیق حق عفو و غفار	گر شدند بجمع حیدر کرار
باوران بنظم حمد دبگهوار	بمانو ندور پری یادگار
فرمابقرحناجی وفادار	باور قلم دان تعجیل وتار
قلم دان اور دخر پاک دین	شبینی حدیث نیاند مین
ناکورگری

بهور گرتشی تاخته قلم زرو بدست	انشاء کرد بنام سکان داقدس
اول حمد ذات دانای کردگار	پادشاه ستار پاه صبور ستار
آگاه بر حال عفار و عفور	قوت دهندهٔ موران به زور
ثانی به دوستی حبیب یاردار	محمد رسول شاه براق سوار
ثالث بیزمان حیدر صفدر	تا که دیوان کنندهٔ خیبر
ششی کردگار صاحب نور زور	نامه نوسیا بپاشاه سور
نامش تمام کرد بخط جلی	مرتبه بنور علی ولی
بامر بیچون پادشاه سبحان	پیادی نامهٔ بیان به حقان
به اسشی یقیم حواجهٔ وفادار	هزار مکر بای شوی تار
بشنو بیها بین نیای نوان کوه	آنا چاهین وقت معلوم بو
نامه در سر بهر و زه نتوی چاه	برگرد و تعجیل روکی ودو ماه
محمد ستا نام پادشاه فردان	ز مین بوسه داراحی بروان
محمد را بیهی اونام بردش	نیای کره سار چاه بید گردش

نادا شای مردان وستش تنزه چاه   اما بخزمت شیر حق بیاه
موران برد شناختنامه بری شاه   شای موران جه حال نامه با اگاه
وانش موران تمامی نه چاه   من طلب کردم شای جمشه پناه
ونیطور نوسیان کامه واعظ   هیوا تعجیل بشونی بخزمت
جاردن موران تمام بینی هم   از رق ایلی بالدار وارم
جه قدرت حق رب العالمین   تمام جم بین بروی سرزمین
شای مردا دردم وبه صدا را   موراتش صور گرروکرشا را
بیسا وان بخزمت حیدر صفدر   بجدهٔ سجده بر جه زاده برابر
عرض کرد یا علی خزمتت پیشش   سر پا ابینه از دل به انس
رجوع بفرما هرچی بی خزمت   بادریم ایسجا به رضنت
با امر سیحونه جهان آخر بی   وراتشی موران علی شیر دین
خدمتم ایدین رجوع کرده نابیت   جه تو امشب جیمی سیمای وبت
با فرمان رب العالمین   بیشتی تعلوی شای خیبر جین
بتوفیق حق فرد فریاد رس   زاد و آزوقه تمام هرچی بس
وادده و رسعات با ریه وبر   دانه تمام فوبی قوت کاحر
با وره و برو به صدا را   هر منه بکری نه دشته سارا
تام بعز

هر جنس جیا بکر خرمن   به توفیق حق دانای بی مانند
شا جیردا ان فرما به یه وگیان   بجا با وریم حکم شای مردان
سجدهٔ خاکپا شای مردان کردی   برشی پی حصار جغربی بردش
بادشای موران فرمان دا بمور   جه زرد و بالدار جه زرد و جه سور
هر فرقه جه جلبه ریشان   دادوا آقه جه حصار کیشان
راوردن و دشت وبی صدا را   کوکوکو کردن نه دشت و سارا
بر یک ساعت تمام بردشان   تمامی نه دشت خرمن کردشان
از رق تمام بی آزوقه حصار   امان بخزمت حیدر کرار
عرض کردن یا شیر امیر سالار   هر حصه فرما پیشش بی حصار
تمام اسپ و رو بخشش دنداز   به یک ساعت بکرین بی گیان
شای مردان فرضا ی دلنوازی   خدا و پیغمبر ~~[illegible]~~ چیستان جو را حق
سخن خدمتی نداروی پی ان   بستان ره مسکن حکامی وستان
پادشاه موران با امر سحان   کرد زرد و آوردی پیدیه و نگبان

جاردا بوران پاتشای موران | رحمت فرما علی شای مردان

سپای موریکسر آخیز کرد بجاه | بی بال روی زمین بالدار روی سماه

حیدر حیدر حشتد پیشان | دان بی مسکن مکان و پشیمان

بی ثنای خالق هم حمد و درود | صلوات دابنوز احمد و محمود

واده حکمتی رنگی به تمام | نگار قدرت دانای لاینام

ناگاه بفرمان دانای کردگار | پادشای روم جه خاوی بیدار

صبح سحر اما شعله آفتاب | سپای دیجور رنگ نه جام خواب

با امر قدرت دانای کردگار | طایفه‌ی گبر جه خاوی بیدار

نگاه کرد شان بلای خانه | ئمنن بی قوت اصلا داند

داتان سراسر تمام انسانه | ئمنن بیمان اصلا نکیدان

چه داد و جه بانه تمام ماکولات | هیچشی نمنده قسم بولات

سیاه کاه ایدای تن طال روسیاه | اما نگفتار ملعون گمراه

نمو ای کار هرگز پروارد | افسانه ماجان تمای گوارد

اعتبارش نمو ایکار | رای مور بنا لشکری ای حسار

دباه

دوباره واتش بلای قمات | داد و آزوقه تمام ماکولات

بیه نمو تئوی ای حسار | هر کسی امشب کرد نشی ایکار

بوریا و پا ملعونه دلریش | گیلیانه رحسار و حشه G

خیلی فکرشی کرد طال روسیاه | بو بینه براز آخیر کردنجا •

ملعون به دین نردود کافر | رنگای پای موران اور دنظر

امان نوری برج دروازه حصار | نگای پامون کرد ملعون غدار

کرکر کو کردن نوری شیت و دور | هوشش تواسا ملعون کافر

علی شای مردان به تنیا سوار | حدرا بو فوجا شیر کردگار

صالح پاک ذات هم خوام ژحمه | مدران نهضت شیره دلاور

اما نگفتار [illegible] کور روسیاه | کافر بی دین ملعون گمراه

اراز کرد علی شیره کردگار | یه کار رستن ابیحو مکار

جهان تا جهان دنیا سرت | نیمی و نیزه قد بهین جادوگر ...

تو معلم سحر صالح وجمت | آزره و بیطور اوردی و بر

چند سالن امن چند جفا کردن | آدم و ده عالم دنیا جه کردن

دوصد هزار دلیر نامدار   دایم دستاخن زوری اهسار

آزوقه چند سال لشکر رحیم   باسپاو توشی دلم پی غم بی

چو وریردی بحرای هامون   چو کوت آمان کیه به رهبانون

چطور کیشای وه پیدار   کوکو کو کردن نه دشت و سارا

یکار حرف بلای منافت   آدو آزوقه تمام تماکردایت

علی وات ملعون گوربی ایمان   نه چو ازه وییت بیر پیشیان

هرکسی بو چو لعنت بوکس بوه   سگ روسیا ملعون به بوه

یکا رحمت دانای کرسی   پنای بوکسان لطف عیسی

لعنت چولیان جمع جادوکر   روسیای سگ باب ملعون کافر

~~یعنی یالکیان خدا~~ بحقی

یعنی بزان خدا بحقی   آگاه کل حال دانای مطلق

روزی صد روح مرتاماکی   کافر چون تو صد وییت شمار

خدا قبول کی ملعون مردار   ورنه چه آخر می شرمسار

شهادت باوریجه او رسول   ورنه بو قینی تو صبی مقتول

اگر باوری

اگر باوری شهادت بزبان   پشت مرو قصری چو رضوان

خود قیامت بهشت میجات   چو گرد دوزخ صیکی نجات

صد لعنت بلات منافت بیوه   بکرده شیطان تو شی کردن لیوه

حرفم قبول کر چه روی عقل و فام   ورنه بیچون دانای الینام

گشت حضرت زمین مکر و خاپور   بتوفیق حق پادشای غفور

حال بو بزادا ما بگنمار   کافری ملعون بعید بی خردار

حرمن بعقل کافر و بسیلون   حرف وانه تو بگیره نگوش

بیم صدرجز بیه چه روی مکر و حقه   لا توسنا نت کردن و رنیش خند

بابنو و بر چون شیران نزه   هرچه صبر نیت بنما نه یاران

ای وات واییحوت صبر نیکار   معلوم صبر نیت عرصه کارزار

علی وات ملعون دیوانه کوشته   آرو نمیدان معلوم صبر نیست

حال وات لشکر چه آوردن   علی وات پنام خدای اکبرن

حال وات من دارم لشکر بشمار   علی وات دارون تنیا ذوالفقار

حال وات ایچه صحمی تیلیار   علی وات نین پروام ز صار

طال وات بنامان نام لات و منات | علی وات لعنت بلات و منات
طال وات من دارون دو صد هزار | علی وات بیر دیم بو تنها سوار
طال وات تو تنها قه تهی کامی | علی وات توفیق چو الله دامی
طال وات بعلی بیو تدین منی | پیند تمور و حسن و حسین
علی ایدادی خروشا بتار | در کفندی حیدر شیر نامدار
خروشا بخشم شیری دلاور | دامان زره دا بر وی کمر
بتوفیق حق دانای کردگار | چو نا مرغ بالدار شی بر و حصار
لرزا بهیبت بارو و حصار | چو زوری نیرو شای دلدل سوار
پای چپه حصار دا پای راست تیش | غرا بهیبت شیر بو اندیشی
کیشا نعرون حیدر صفدر | صدای نعره الله اکبر
چو صدای نعره شیری دلاور | سی هزار نفر لرزان بو سقر
دست دا تیغ ئه مودای ذوالفقار | کیشا نعره ئه شای دلدل سوار
نعره بیکا و بیزه بو تار | زیرا چون خزان لرو بان ...
چو زوری بازوی شیر کردگار | مغلوبه عظیم کفت بر وی حصار

الامان

الامان خیبرا بجمع کافر | بچو به پرشت مودای ذوالفقار
چو دات قدرت خود تنها کار | ضرب هشتاد کسی مرست وروی خاک
ساکه ایدشی دیو طال بدین | غرا بهیبت شی نجاه ... تیغ
ملعون کافر بد دین مردود | غرا بلشکر سگ بد وجود
چو چهار جانب لشکر بکران | ای تنها سوار بدست باوران
سی هزار سوار مردان بکرانگ | فیل منگلو بس دلیران جنگ
بحکم فرمانا او کوربی د بی | حلقه دان تدور علی چو نگین
و بیز کوه سنگ بکدم بکد بتر | دست دا شمشیر امیر نامدار
دست ئه دوی زمین و بیز بکردار | شمدشی ذوالفقار سربند دوش
شای دلدل سوار امیر صفدر | دست دا شمشیر علی نامور
نصد هزار کسی تا بعصر تنگ | خلطان کردنا کاره مغلوبه جنگ
چو زوره بازوی امیر ذات | چوری عرش هزار صلوات
طال ایدشی دی چو دین ایمان | اوروشی کردن کسی نشان بدو ...

در دم فرمان داجنه کسی روان | با سبتان نه نذان خلنداد باری
طفلان حیدر باوران نی جاه | سر مستان نه حلقه ابدان کی جبار
تا حیدر دلشی سا کی بوجه درد | نی بیجوشو بد حال بی نبرد
سر فرزندان بوسید بیچ | تمام حرکت باز وشی تمام مبوم
لوان بذ ندان جز نعره نافر | باوران ور شبیر و شبیر
یاوان بند دیگد ور زندان تار | دین اژدهای دین وینه اغار
وینشه یکی دعوا کردن آماده | حلقه دان نه ور بیرد ور گشاد
دهن واز کردن اژدهای اژدر | دو دک پیناسستی بو مبو ور بر
ولوسته نفسدان کیشا پیشی | ده نفر کافر پر حلم دوشی
تک تها جوشی اژدهای اژدر | بودین ایمان طابغ کفار
هور گیلان بوان ولای حال شاه | بری طال سگ برد شاه احوال
ساکه ایدازی ملعونی بدی | هر دو شا بخشم شی تجامه شی
وانشی یکی مستوم وتا سوار | ما ور دوم ور دست علی جادر کار

[illegible]

ساکه ایدازنی آخر کرد نجاه
کافر ملعون بی دینی گمراه
سوار بی بو بینی دین و ایمان
گرگ ببرده ستاو نیزه کا سنان

ساکه ایدازن آخر کرد نجاه | کافر ملعون بی دین گمراه
سوار بی ور بی بد دین وایمان | گرگ بد ستوه نیزه جان ستان
نیزه‌ی او ملعون بنجا گز دراز | او کرد حیوان بو بینه پرا ز
چون کرمه‌ی بو ستون د ماغ | عبا سبه بهیبت کافر دیار د
نهیب دا واسپ ملعون بوزات | ملائکه عرش السمٰوات
مست جفر ور بو ونیزه کمار خون | لب گرگ بد ندان کافر ملعون
اما نهیوان و سیم اژدها | بو بینه پر از آخر کرد نجاه
یاد بنزد دیکه علی شیر دین | ملعون زا چون جرس ملعونی دین
زبان گشاد کرد ملعون بدذات | کافر مرد و کریمه الات
وانشی به علی شیر دلاور | کار جه میو لیته بشمان نیز ...
علی ذات ملعون کافر بدبین | حذار حق رب العالمین
دوری دینه تمام خاص عام | دانا علی اشر یکه بسیا عدل بیام

اقرار ائله بو خدا بیرلیگین / بریده چ عیب بو شبهه و شکلین
محمد حبیب دوست خدا یین / آمین رهبر رسول الله یین
ایمان بار ده بجهاد رسول / خدا و پیغمبر تو بلکه قبول
رستگار هم چ بیر دو دنیاده / شاه خدات هم شاه انبیاده
بذات بیچون بیگانه دادرسی / تمامی مغرب ماور بیدست
اگر شهادت ایلگه اقرار / همی دوباره تو بذوالفقار
بذات بی باک دانای کردگار / بیحساب هم تو قدا و حمار
سالمیدا اتی طال بیرده کار / چه روی تیغ و تار اما بکفار
تاکی بیر ستمگری امرون / ای مرد عرب دیوانه مجنون
آخیر کرد نیجاه بو بیزه البرز / چه زوری ملعون زمین تنتد ملرز
دست بردش پری نیزه زهرا بدار / حمله بردی حیدر کرار
سه نوبت بزور نیزه پرخطر • داشی قرذوی سینه حیدر حمله نه
بینا برد بذات دانای دقعنان / ساسان جبرئیل مدی جیون

قونز

نه بوگفته دوست علی شیر دین / بنا کرد برادت جهان آفرین
شجاعت کار باز و کرد علم / ذوالفقار شانا ییره کرد قلم
نهیب داد دلدل چونه زوایه پر / قضا چه آسمانه شانا باتور
سما ارزایا ملک سرگردان / چه زوری بازوی علی شاه مردان
لعینی دین دستپرده سپر / بیوضرب حیدر نو سینو صدر
گلیشا زوری سر سپر و سینه تار / چه بیلهبت لرزا ماهی جهشور
چه رهتا ماهی لرزا یا زمین / چه زوره بازوی شیری کالگین
صد شکر صلوات ورود بیراد / بروی محمد صد هزار صلوات
گلیشا ذوالفقار شای دلدل سوار / بیعزم و خم اورد لیشه بیاقرار
بامر فرمان رب العالمین / جودم جبرائیل اما برامت
با و حضرت دانای کردگار / شانا باله دانم مولای ذوالفقار
جبرائیل شاپالکردی و سپر / و ره ره شقا و دوحت جیه بغلی

هر چیز خداوند ارض بوشی … صلوات بر به بر پاک پیغمبر

بر طور داونش با امر داناه … ملعون بود دیو بوشی ننانا

حال واته ادعلی با عدسی تو … تر انام چون به ضرب دست تو

تمام است وسطو در خودت ناپدید که … اینه ضرب دست کمر بازوی

حق با ام شی نمید نمار … تر انام چه طور شاناه ذو الفقار

علی واته ملعون تعلان در بوبیته … ضرب ذو الفقار معلوم چیو

او سامزانی مودای ذو الفقار … چه خوب قرقه چه طور کردن کار

تعالند بوشیش ملعون بود دینی … بی دو و پاره گشته نزری زمین

حاظری جو دم سلطان نهبل … ببر دستی ارواح او دبود مل

بیس ربی نکیه ملعون نامز … داخل به و نار شراره سقر

لشکر کفار وطور دیو وهم … سپا و یکبار حمله آوردن

چه جهار جانب بیرو طیر … شانا پر قصه شیری دلاور

شای مردان

شاه مردان جودم عمر شاباته … دست دا بقبضه تیغ ذو الفقار

بامر قدرت رب العالمین … تمامر چون خزان ابر ابر بی

سما لرزیا زمین لرزگون … سیل بهون بو بجیا چون طاق جیحون

خلعان لرد نماک سیر حق پناه … بامر بیچون دیده دانا

تا نصرت شانا ذو الفقار … هو صد هزار کس طایفه کفار

حمد خداوان بو شای ~~مختار~~ جبار … صلوات بر روی احمد مختار

باقی سپاهان اوردن ایمان … به دین رسول گشت بی مسلمان

قبول کرد شاه خدا و پیغمبر … امانوی دین حیدر صفدر

پیره و وزیران ایمان آوردن … تمام بیت خانه گشت خراب کردن

به سان دستق بای حیدر کرار … خلاص بی چه دست مودای ذو الفقار

خلاص بی چه دست دلیر بی باک … وانا حمد ذات فرد تنیای پاک

جودم ماتو علی شاه مردان … پری حو زندان نه کنج زندان

دعای حمد ذات شیر پروردگار — صلوات دایم بی احمد مختار

جه دعا و ما علی شیر دین — صفا و کبار جه مغرب زمین

چار چه چار گیتی ندور حصار — بیان و خدمت حیدر کرار

علی شای مردان شیر نر و منبر — زبان کشاد کرد بحمد اکبر

خطبه ادا کرد بلفظ شیرین — جه حمد و صفات جهان آفرین

دعای حمد ذات پادشای حمد — وانا وصف ذات نوری محمد

خطبه تمام کرد حیدر کرار — رو کرد بمجلس اهل مغرب شار

فرماشی یاران برزبان نیق — عالم پادشا جه خفی جه زمین

فرمان عالم جای دو مو بر — یاران بجاه بدیده و بسر

گشت قبول کردن بدیده و گیان — بلی جه دعا عالم پاد شادان

بار بیچون نیکماه یا تمام — عالم سراسر بی پادشاه

بمجلس فرمان علی شیر دین — عالم بی و شاه نمغرب زمین

فنا نام وصح [illegible] ودار زیست — ده نهر و غضب دلشو [illegible] بست

حمد و عالم جمع و نران — یور گرت جه ویشی لوانه بو زندان

با امر فرمان رب العالمین — خراب کرد زندان شای مغرب زمین

امیر عمرو حبیب صفدر — بر آورده بر شبیر و شبیر ا

اژدر نگاه کرد علی دروی — چون کوهی البرز قامت آم

اژدهای عظیم بحرمت سلام کرد — تا عمرو خدمت او بجا آورد

زبان گشاد کرد اژدها اژدر — عمر جه کرد یا علی امیر صفدر

حلقه دام بنور [illegible] تران تار — بد دفع دشمنی ملعون غدار

فرزندان تو یا ساقی کرد — امر او فرمانش حق بجا آورد

بدر جواب داد علی مرتضی — خدا و پیغمبر لعنت بور خدا

اژدر گشتیا چون کوه بیستون — سر فرود آورد روکرد بهامون

جود باحیدر بغل کرد شیر داز — به سامر زندان سجده [illegible]

شادی بدیده شبیر و شبر — شکر بیزدانی کرد حیدر صفدر

[illegible]

امیدم ایدن یا [illegible] [illegible] — [illegible]

اول بشمشیر ملعون ناپاک / دو پاره کردی وسته تروی خاک
ج لطف و کرم هم زنده کردی / استدعای حیدر بجا آوردی
سرنگون کردی ایطاگره / ساره بان بجاشه پادشاه
هر کسی جسر کار خانه دم ذده / گرفتار رهبوار ج بلای بد
اختیار بتون صاحب [illegible] / بر رخ ایرنور محمد صلوات
جد ما علی حیدر صفدر / بهو دگرشته فرزندان شبیر و شبیر
سواری و زین شاه دلدل سوار / ما همینه محو خواج ادونا دار
باحرحمان علی شیر دین / حال ع صنه و جان نغرب زمین
راهی بین و راه شاه بحرین / امام همکان شهید صد بینه
منزل و منزل شیری دلاور / چنه شهزادان شبیر و شبیره
داخل بی وشار شاه صاحب وقار / امان و بیشوار صغار و کبار
شاد بین و دیدار شاه تاجوری / جنه فرزندان حسن و حسین
یاران و بابوسی حبیب رسول / شاد بین و دیدار فاطمه بطول

محو حبیب بغل کردشی واز / بوسا بر دو چم فرزندان بناز
فاطمه بطوله خان کرد سار پیشو / بوسا فرزندان نور دیده و پیشو
شاد بین و دیدار حسن و حسین / فاطمه بطول سبد کوبین
یارب بحاجت نور محمد / حبیب نازنین رسید سرمد
بغرق پرخون شاه ولاتبار / امیر صفدر حیدر کرار
ایمان مجلس تمام خاص عام / گناهش ببخش حق الانام
صغار و کبار اهل مسلمان / شاد بین و جنت بروح رضوان
ادا و بابو شان هم چنین استاد / روحشان بروح رضوان بوشاد
اول پری روح پاک محمد / بنور احمد قول هو احد
بنور لقای بر چهار امام / تقا ذلیل هو نه دور ایام
نر دی قیامت محل نه نمانان / نا تیم پری بنده بوانان
بروی محمد بر صلوات / با نجا بخشه بد تروید عمره حاته

ابتدای مجلس چون خوانده شده   چه روز محشر نباشم شرمنده

در مناجات صاحب کتاب

بنازم بصنع و لا یزالیت   بگو که بیتو به صد مثالیت
بود تو خوزنده حی لایزال   توئی بی شریک شاه بی مثال
توئی رهنمای گم کرده راهان   یا دلیل الخیر پادشاه شاهان
یا به خدا بوجود تاک تنائی   گناه بخشنده جمع عصیانی
یا الهی کریم کرم بیشمار   پادشاه برحق تو هستی تنها
یا هو الفتاح کار به آسان   یا دلیل الخیر گم کرده راهان
یا هو توئی پاک کریم کارساز   شش درت بسته دری کن باز
قادر به قدرت تمام سرور   حی تو بی شریک پادشاه در
قادر قدرت هزار و یک نام   یک نام حقش بهزار انعام
یارب بخاطر اسم عظیمت   بوصف صفات لطف عمیمت

یارب بخاطر رسول الله صحت   اختیار بخاطر قل هو الله صحت
بهر شهیدانی دست کربلا ده   شهیدان دری چه درد بلا ده
یارب بخاطر شاه براق سوار   سر داری امت روز عرصات
اجابت بخاطر رسول نازدار   یارب بخاطر حیدر کرار
یارب بحاجت حضرت رسول   دعا چه درگاه تو بود قبول
رجای من ای رب کریم کارساز   شش درت بسته دری کن باز
یارب بخاطر ابو بکر صدیق   که گل حضرت که بود رفیق
یارب بحاجت حضرت عمر   که سرکرد پابوش به تیغ دوسر
یارب بحاجت حضرت عثمان   خلیفه رسول جمع کردش قرآن
یارب بخاطر حیدر کرار   علی ولی صاحب ذوالفقار
بر شهیدان کربلا حسین   به آیه قرآن سورة یاسین
به آیه سورة انا فتحنا   رحم به حالمان یا حق یا الله

بجهة اسانی عندلیب

گور بعد از نماز فجر بخواند

بسم الله الرحمن الرحیم ۳۰

بی حجی بانه در آ آز درکاشانه ما که کسی نیست بجز درد تو در خانه ما

گر بیای بسر تربت ویرانه ما بینی از خون جگر آب شده خانه ما

فتنه انگیز مشو کاکل مشکین مگشای تاب زنجیر ندارد دل دیوانه ما

درع باغ ملکو تیم در این دیر خراب میشود نور تجلای خدا دانه ما

با لحد در لحد تنگ بگو بیتم کردو ست آشنایم توئی غیر تو بیگانه ما

گر نکیر آید و پرسد که بگو رب تو کیست گویم آنکس که ربود این دل دیوانه ما

منکر نعرهٔ ما کو که بجا عربده کرد تا بجنبش شود نالهٔ مستانه ما

شکر لله که بخوردیم رسیدیم بدوا ست آفرین باد بدین همت مردانه ما

ما بر شمع تجلای بجالش میسوخت

دوست میگفت زهی همت مردانه ما ۳۰

بانبیایان ما هل ایمان ان بذکر و تسبیح گشت اولیایان

بموسای کلیم گستاخ کلیم گو بر ایمانی و جهل پر جور

یارب بحاجت عیسی روح الله نجاتم در این جور و درد و بیداد

از این مجلس چنین خوانده جر و روز محشر بیان شده

بر روی محمد صد هزار سلام کو تا بر سخن با ... سلام

عفو حق رحمت یزدان کسی یاد که ما ... را با دعای کند شاد

هر کس بخواند فتح المجید را در ما ... جمع ... عسکری

هزاران درود و هزاران سلام

بر ما بر محمد علیه السلام

تمام شد کتاب

فتح المجید

تمت

...

احمد

الرحیم

الصف

آنکه ممالک خوش‌تر پاینده‌تر

در ظلمت شب صبح نماینده‌تر

خبر بیشتر

در عالم خبر آیا تابنده‌تر

SED